

212/1934 1

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

1871

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Γ. Ν. ΝΑΖΟΣ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

Κυριακή 2 Δεκεμβρίου 1934, ὥραν 11 π. μ. ἀκριβῶς

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΤΗΣ

ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΤΟΥ

ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

1893 - 1934

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΔΗΜ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΟΛΙΣΤ

JEANNE GAUTIER

Βιολίον

*Τὰ εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν
(Ὁδὸς Πειραιῶς τηλέφ. 25-351) καὶ εἰς τὸ Θέατρον «Ὀλύμπια».*

Τιμὴ ἀναλυτικῶν προγράμματος Δρ. 5.

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ,, Α.Ε.

— ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ —

ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ

ΑΠΟ

50% - 75%

ΖΗΤΗΣΑΤΕ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

1. *Συμφωνία τῆς Ἰένας* L. van BEETHOVEN
 - I. Adagio—Allegro vivace
 - II. Adagio cantabile
 - III. Menuetto. Maestoso
 - IV. Finale. Allegro

ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας
(πρώτη ἐκτέλεσις)

2. α. *Κοντσέρτο διὰ βιολί εἰς σόλ. Ἐλ.* . . . J. S. BACH
 - I. Moderato
 - II. Largo
 - III. Presto.

(πρώτη ἐκτέλεσις)

6. *Ποίημα* E. CHAUSSON

Ἡ Δὴς *Jeanne Gautier*
καὶ ἡ ὀρχήστρα

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

3. *Μιά νύχτα στὸ Φαλακρὸ Βουνὸ* . . . M. MOUSSORGSKI

Φαντασία δι' ὀρχήστραν
ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας

4. *Σικελικὸς Ἑσπερινὸς* G. VERDI

Εἰσαγωγή
ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας
(πρώτη ἐκτέλεσις)

-Και γὰρ ἀγριασπότη μου
 τὴν πραγματικὴν εὐτυ-
 χία τὴν ἐνοπίστα μόνον
 ἀφ' οὗτου ὅλα μέσα στο σπι-
 τι γίνονται μετὸν ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟ

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 4

L. van BEETHOVEN

Συμφωνία τῆς 'Ιένας.

Ἡ παρτιτούρα τῆς σήμερον ἐκτελουμένης ἀγνωστού Συμφωνίας εἰς **Do**, ἐγράφη ἐπὶ τῆ βάσει τῶν χειρογράφων μερῶν ὀρχήστρας, τὰ ὁποῖα εὐρέθησαν τῷ 1909, ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Φρ. Σταίν εἰς τὰ μουσικὰ ἀρχεῖα τῆς «Ἐταιρίας Ἀκαδημαϊκῶν Συναυλιῶν» τῆς 'Ιένας. Τὸ μέρος τοῦ II Βιολίου φέρει τὴν παρατήρησιν: «*Par Louis van Beethoven*», τὸ δὲ τοῦ βιολοντσέλλον τὴν ἐπιγραφὴν «*Symphonie von Beethoven*», ὅχι τεθεῖσαν μεταγενεστὴ ἀλλὰ πασιφανῶς ἀπὸ τὴν ἴδιαν χεῖρα τοῦ ἔγραψεν ὡσαύτως καὶ ῥως, τὰ μέρη τῆς ὀρχήστρας. Ἡ κατασκευὴ τοῦ χάριτου, ὁ τρόπος τῆς γραφῆς, ὡς καὶ τὰ δυναμικὰ σημεῖα ἀποδεικνύουν ἀσφαλῶς ὅτι τὰ μέρη ἐγράψθησαν κατὰ τὰ τέλη τοῦ III' αἰῶνος. Τὸ γεγονός ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ Μπετόβεν δὲν ἦτο γνωστὸν εἰς εὐρὴν κύκλον κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀντιγραφῆς τῶν μερῶν — μόλις μετὰ τὸ 1800 ἀρχίζει τοῦτο νὰ ἀποκτᾷ φήμην—γεννᾷ δισταγμοὺς εἰς τὸ ἐὰν θὰ ἔπαρτε ἡ Συμφωνία αὕτη νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὸν ἑνδοξόν μουσουργόν. Καὶ ἐν ταῦτοις ὀρισμένα σημεῖα τῆς παρτιτούρας φέρουν ἐκδηλον τὴν σφραγίδα τοῦ πνεύματος τοῦ Μπετόβεν, ἀποκλείοντα σχεδὸν ὀλοσχερῶς ὁσονδήποτε ἄλλον συνθέτην. Τὰ κυριώτερα ἐξ αὐτῶν εἶναι :

- I Μέρος. *Allegro*: μέτρα 13—27 (μὲ τὴν χαρακτηριστικὴν διὰ τὸν Μπετόβεν τέχνην τῆς μιμήσεως)
- II Μέρος. *Adagio*: Μίνορε, —μέτρα 41—54 μέτρα 71 μέχρι τέλους.
- III Μέρος. *Menoalto*: 2 τμήμα Τρίο, 2 τμήμα, Μέτρα 9—13 (μετατόπισις τοῦ κανονικοῦ ρυθμοῦ).
- IV Μέρος. *Allegro*: Μέτρα 117—135. Μέτρα 143—173.

Ἐξαιρέσει τῶν σημείων τούτων, τὰ ὁποῖα δείχνουν τὸν ὄνυχά τοῦ λέοντος, ἡ Συμφωνία ἐν γένει ἐνθουμίζει παροφραγῶς τοὺς προδόρους καὶ εἰδικώτερον, πλὴν μοζαρτείων τάσεων, τὴν ἐπίδρασιν τοῦ Χάινδν, οὐτινος αἱ Συμφωνίαι τοῦ Λονδίνου εἰς *Pè* καὶ *Ad* (συντεθεῖσαι τῷ 1791 καὶ τῷ 1792) ἐχρησίμευσαν ὡς ὑποδείγματα. Ἐκ τῆς τεχνικῆς ἐπεξεργασίας τοῦ ὅλου διαφαίνεται ἐπίσης ὅτι πρόκειται περὶ καλλιτέχνην ὃν ἐντελῶς ὀρίμιον. Ἐπειδὴ δέ, μεταξύ τῶν ἐπιγόνων τοῦ Χάινδν καὶ τοῦ Μότσαρτ, δέν γνωρίζομεν κανένα ὁ ὅποιος θὰ ἠμποροῦσε, περὶ τὰ τέλη τοῦ 18 αἰῶνος, νὰ γράψῃ παρόμοιον ἔργον καὶ ἐπειδὴ πολλὰ σημεῖα ἐνθουμίζουν σαφῶς ἄλλα ἔργα τοῦ διδασκάλου, οἱ περισσότεροι σύγχρονοι μουσικολόγοι τείνουν νὰ δεχθῶν, ὅτι ἡ ἀνευρεθεῖσα «Συμφωνία τῆς Ἰένας εἰς *Do*» εἶναι *νεανική Συμφωνία τοῦ Μπετόβεν*, τοσοῦτ' ἄλλο καθ' ὅσον ἐκ τῶν οὐκίσεων πού σάξονται γνωρίζομεν ὅτι οὗτος, ἦδη πρὸ τῆς πρώτης Συμφωνίας, ἠσχολεῖτο μὲ σέδια Συμφωνιῶν.

J. S. BACH

Κοντσέρτο διὰ βιολί εἰς σὸλ ἔλασ.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ Μπάχ εἶχε τὴν συνήθειαν νὰ μεταγράψῃ διὰ βιολί κοντσέρτα συντεθέντα ἀρχικῶς διὰ κλειδοκύμβαλον καὶ τάντα-παλιν, προσαρμολῶν ἀπλῶς αὐτὰ εἰς ἄλλον τόνον. Μία ἐκ τῶν μεταγραφῶν τούτων εἶναι καὶ τὸ σήμερον ἐκτελούμενον «Κοντσέρτο διὰ βιολί εἰς σὸλ ἔλασ», τοῦ ὁποίου ἡ ἀρχικὴ μορφή ἦτο «Κοντσέρτο διὰ κλειδοκύμβαλον εἰς φα ἔλασ».

ER. CHAUSSON

Ποίημα

Ὁ Ἐρμέντος Chausson ἐγεννήθη ἐν Παρισίοις τὸ 1885 καὶ ἀπέθανε τὸ 1899 εἰς τὸ Limay, συνεπειᾷ δυστυχίματος. Ὑπῆρξεν ἐκ τῶν ἐλεγκτοτέρων μαθητῶν τοῦ Φράνκ καὶ ἐκ τῶν πλέον πολυγράφων τῆς νεωτέρας γαλλικῆς σχολῆς. Συνεδέθη διὰ μεγάλης φιλίας μὲ τὸν Vincent d'Indy μεθ' οὗ συγγενεῖαι πνευματικῶς.

Χαρακτηριστικὰ τῆς τέχνης του εἶναι ἡ δεξιότητις εἰς τὴν πολυ-

φρανίαν, ή άμειπτος άρχιτεκτονική και ή χρησιμοποίησις τής κυκλικής φόρμας ήτις αποτελεί τήν βάσιν τής σχολής του Φρανκ.

Τό «Ποίημα» του Chausson έχει όλα τα χαρακτηριστικά τής τέχνης τής συνθέτου: τήν βαθειάν μελαγχολίαν πού καλύπτει έν γένει τά έργα του και τόν θλιβερόν τόνον από τόν όποϊον σπανίως μόνον αποχωρίζεται. Καί όμως, ό καλλιτέχνης ουτος έπήρξεν από τούς άλλους προνομίους, πρός τούς όποιους ή ζωή είχε παρουσιασθή γλυκεία και γελαστή.

M. MOUSSORGSKY

Μιά νύχτα στο Φαλακρό Βουνό.

Η Συμφωνική ειζών «Μιά νύχτα στο Φαλακρό Βουνό», (Σημ. Έτσι λέγεται ένας ύψηλός λόφος εις τα περίχωρα τής Μόσχας, όπου, κατά τήν λαϊκήν παράδοσιν, δίδουν κάθε τόσο γενικην συνάντησιν τά πνεύματα τής κολάσεως) συνετέθη υπό του Μουσόργσκυ τό 1867. Τό έργον αυτό έλαβε ποικίλας μορφάς, τήν δε όριστικήν του έκδοσιν ένορχήστρωσεν ό Ρίμσκυ - Κορακόφ, υπό τήν προσωνυμίαν, «Φαντασία δι' όρχήστραν». Ως πρόγραμμα του έργου ό Μουσόργσκυ προτάσσει τά εξής εις τήν άρχήν τής καρτιούρας του :

«Υποχθόνιοι κρότοι και φωνάι υπερφυσικά! Έμφάνισις τών πονηρών πνευμάτων, κατοπίν του Σατανά Έποθέσις του Σατανά. Νύξ του Σαββάτου. Εις τό ύψιστον σημείον τών όργίων άκούεται μακρά ή καμπάνα μιιά εκκλησίας χοριού. Τά πονηρά πνεύματα εξαφανίζονται. Ένατολή».

G. VERDI

Σικελικός Έσπερινός

Εισαγωγή

Ό «Σικελικός Έσπερινός». (*Vépres Siciliennes*) του Βέρδι, παρηγγέθη εις τόν συνθέτην ειδικώς διά τήν Λιεβνή Έκθεσιν του 1855. Τό έργον συνετέθη επί γαλλικού λιμπρέττου τών Scribe και Duveyrier, οι όποιοι περιέργως εξέλεξαν μιάν ύπόθεσιν ύπενθυμιζουσαν τάς παλαιάς γαλλο-ιταλικάς διαμάχας και τά θλιβερά γεγονότα τής Σικελίας. (Τήν δευτέραν ήμέραν του Πάσχα—30 Μαρτίου 1282—οι κά-

τοικοι τοῦ Πατέρου ἐστασίασαν κατὰ τῶν Γάλλων καὶ πορεύσαν πολλοὺς ἐξ αὐτῶν).

Ἡ «Σικελικὸς Ἑσπερινός» ἀνεθεβάσθη τὸ πρῶτον ἔτι σακηνῆς ἐν Παρισίοις τὴν 15 Ἰουνίου 1855 καὶ εἶχε μεγάλην ἐπιτυχίαν. Τὸ ἔργον ἐν τούτοις ἀρχικῶς δὲν ἐπαύετο πολὺ σιγῆν τελευταίως ὅμως, κατόπιν τῆς πρὸς τὸν Βέρδη στροφῆς τοῦ Φούρτβαγκερ, τοῦ Κλάιμπερ, τοῦ Τσοκανίνι καὶ ἄλλων διεσθεντῶν, τόσον ἢ Ὅπερα τοῦ Βερολίνου, ὅσον καὶ διάφορα ἄλλα μελοδραματικὰ θεάτρα τῶν ἐπανέφεραν εἰς τὸ τακτικὸν τῆς ρεπερτόριον. Ἡ σήμερον ἐπιτελούμενη λαμπρὰ *Εἰσαγωγή* ἣ ὅποια πράγματι διὰ τῶν θεμάτων τῆς συνειψίζει τὸ ὅλον μελόδραμα, εἶναι μία ξεχωριστὴ σελὶς τοῦ ἔργου, ἀπὸ τὴν ὅποιαν αἰσθάνεται κανεὶς νὰ παρῆ ἢ πνοὴ τῆς σικελικῆς ἐπαναστάσεως ὑπὸ ἔποινι χαρακτῆρος δὲ εἶναι διαγωγῆς, ζωηρὰ, ἀρρενωπὴ, ἀπὸ τῆς προεισαγωγῆς εἰς ἑλάσσονα τρόπον, μέχρι τῆς ἐτοιμῆς φράσεως — εἰς μεζονα — ἀπὸ τῶν γεμάτων παλμῶν *Allegro Agitato* μέχρι τῆς πρώτης ἐμφανίσεως τοῦ θέματος τῆς δυοφθίας μεταξὺ τενοῦρου καὶ βαρυτόνου, ἀπὸ τοῦ ἐπακολουθοῦντος *Crescendo* μέχρι τοῦ ἤματος τοῦ *Αποχωρητισμοῦ* καὶ τῆς ὀρθίας ἐπαναλήψεως τοῦ θέματος τῆς δυοφθίας ὑπὸ τῶν βιολοντσέλλων ποὺ καταλήγει εἰς τὸ γεμάτο ἐνεργητικότητι τελικὸν *Stretto*.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰς τὰ προγράμματα τῶν Συναυλιῶν τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν γίνονται δεκταὶ πρὸς καταχώρησιν διαφημίσεις. Διὰ τοὺς ὄρους καὶ πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ ἀπευθινθῶσιν εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν (ὁδὸς Πειραιῶς τηλέφ. 25-351) καθημερινῶς 9-12 π.μ. καὶ 4-8 μ.μ.

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΚΑΤΑ ΣΥΝΑΥΛΙΑΝ

Ὁλόκληρος	Σελὶς	Δρχ.	200.-
Ἡμίσεια	Σελὶς	>	100.-
Τέταρτον	Σελίδος	>	50.-

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Κατά την προεδρία του Συνεδρίου
του Δόκιου Αθηνών γίνεται
της καταχώρισης διηρημένης δια τους
όρους και κήσεων σχετικάς κληρονομίας
αίτησης εφάπαξ δι' αυτήν να είναι
θρησκεία εις το Γένος του Δόκιου
Αθηνών (όρος Ηρωικός τμήρ. 25-251)
καθημερινός 8-12 π.μ. και 4-8 μ.μ.

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΚΑΤΑ ΣΥΝΑΛΛΑΓΗΝ

300	5%	Ολοήμερος Ξενοκ
100	5%	Ημεσίου Ξενοκ
50	5%	Τριήμερος Ξενοκ

ΤΙΜΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ ΛΑΪΚΑΙ

Θεωρεῖον Α΄	Δρχ. 30
Πλατεῖα	» 25
Ἀμφιθέατρον Α΄	» 25
Ἐξώστης ἠριθμημένος	» 25
Ἀμφιθέατρον Β΄	» 25
Διάδρομος ἐξώστου	» 20
Θεωρεῖον Β΄	» 20
Ὑπερῶν	» 15

Τὰ εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν (ὁδὸς Πειραιῶς τηλέφ. 25—351) καὶ εἰς τὸ Θέατρον «Ὀλύμπια».

ТІМАІ ЕІЗІТІПІОН ААІКАІ

Генералъ А.	30
Имята	38
Артилеріа А.	38
Кавалеріа	38
Артилеріа В.	38
Инженерскіе батальоны	38
Генералъ В.	38
Училища	40

Ті описаніа мѣстоураіа еіа іа Табелю вѣа Табелю 1897.
 вѣа (іаіа Табелю: еіаіа. 22-23) мѣа еіа іа Табелю
 Табелю.